

Bakkersvrouwen vervullen een speciale positie in het bedrijf. Geboren in een bakkersgeslacht, verliefd geworden op de bakker zelf of heel bewust voor het vak gekozen. En dan moet het gebeuren: een winkel runnen, personeel aansturen, de administratie doen. Bakkers in bedrijf belicht in deze rubriek bijzondere vrouwen uit de bakkerijsector.

Gitte van den Eertwegh

‘ALTIJD BLIJVEN LACHEN’

Het is op een winterse avond laat als Gitte van den Eertwegh twittert dat haar zoon Rob in snel tempo ernstig verzwakt. Ondanks de ijzel besluit ze in de auto te stappen en zelf met haar kind naar het Radboud Ziekenhuis in Nijmegen te rijden. Thuis in Nijnsel moeten haar vijf andere kinderen en het eigen bakkersbedrijf het onverwachts een paar dagen zonder haar zien te roeien. Voor Gitte is het aan de orde van de dag. “Deze situatie is niet normaal, nee. Maar we hebben geen keus. Het is een kwestie van overleven.”

DOOR LINDA VAN 'T LAND

Rob van den Eertwegh wordt zeven jaar geleden geboren met spina bifida aperta, ofwel een open ruggetje. Dat betekent dat hij rolstoelafhankelijk is en nooit zal kunnen lopen. Bovendien heeft Rob een ernstige darmaandoening, waaraan hij in zijn jonge leven reeds 35 maal geopereerd is, tot in Amerika aan toe. Gitte: “Ik moet 24 uur per dag voor Rob klaarstaan. Om daarnaast ook ons bakkersbedrijf draaiende te kunnen houden, heb ik veel taken van de verpleegkundige geleerd en ben op dat gebied bekwaam en bevoegd gemaakt. Zo ben ik flexibeler in mijn taken.” Gitte is bakkersvrouw, echtgenoot, moeder van zes, taxichauffeur, verpleegkundige en wat al niet meer. Het woord ‘druk’ wil ze echter niet horen. “Het is heel veel werk, dat klopt. Maar het is zoals het is. En mijn man John staat altijd voor de andere kinderen en het bedrijf klaar. Daar heb ik enorm veel respect voor.”

Gitte is zeer actief op Twitter en houdt een blog bij over Rob's belevenissen. “Voor veel mensen is het moeilijk voor te stellen wat het is om een chronisch ziek kind te hebben. Door mijn verhalen probeer ik begrip te kweken voor onze situatie. Het is voor mij vaak ook het enige contact met de buitenwereld, doordat ik veel thuis of in het ziekenhuis ben.” Gitte bereikt via social media veel artsen en verpleegkundigen. Zelfs onder politici blijven haar tweets niet onopgemerkt. En dat is maar goed ook. Gitte: “Ik ervaar mijn leven echt niet als zwaar. Niet mijn grote gezin, niet het eigen bedrijf, niet een chronisch ziek kind. Wat wel enorm zwaar is, is omgaan met de bureaucratie in Nederland. Je moet altijd weer knokken: voor de juiste rolstoel, voor aanpassingen in huis, voor goede zorg. Dat is voor mij de enige aanleiding om nu en dan de moed te verliezen.”

Gitte woont met haar gezin boven het bakkersbedrijf in een krappe bovenwoning die onvoldoende kan worden aangepast voor Rob.

Bedrijf: Bakkerij van den Eertwegh in Nijnsel
Privé: getrouwd met John, moeder van vier zoons en twee dochters
Opvallend: “Onze kinderen helpen mee in de bakkerij of ze gaan met opa brood rondbrengen. Zo zijn we toch veel samen als gezin. Dat is de mooie kant van een eigen bedrijf.”
Twitter: @Rob_hero

Verhuizen is echter financieel onmogelijk. Het kost al moeite genoeg om de kleine dorpsbakkerij, waar haar echtgenoot de vierde generatie in het bakkersgeslacht Van den Eertwegh is, draaiende te houden. “De marketing binnen ons bedrijf schiet er totaal bij in. We proberen de kwaliteit hoog te houden en de prijzen laag: dan zijn wij al dik tevreden.”

Ondanks alles koestert Gitte de kleine momenten van groot geluk. “Als ik langs de lijn sta op het voetbalveld of we zitten met zijn allen aan tafel, voel ik mij een gezegend mens. Ik ben heel nuchter van aard. Je moet altijd blijven lachen, wat er ook gebeurt. Dan hou je het ‘t langste vol.” ■